

మూరి కి

(జ్యోతి కథలపోటీలో మొదటి బహుమతి పొందిన కథ)

అందమయిన ఇన్ని రోడ్డున్నాయి ...

ఎత్తయిన యిన్ని బిల్డింగులున్నాయి....

ఆకాశంలో రోహిణి తిరుగుతోంది....

దేశం అభివృద్ధి కాలేదంటారేం?

అలా అనేవాడికి దేశాభిమానం లేదు.

దేశభక్తి లేదు.

దేశమంటే ప్రేమలేదు....

వాడు మూర్ఖుడు-

అభివృద్ధి నిరోధకుడు.

చూడు సుబ్రాష్!.... నీ దేశం అభివృద్ధి ఈ బిల్డింగుల ఎత్తులో ఉందా?

ఆరడుగుల పొడుగు పెరిగిన మనిషి గొప్పవాడయినట్లు లెక్కలోయ్?

దేశమంటే మనుషులని ఎందుకన్నారో తెలుసా? అలా అనకపోతే
నీలాంటి దద్దమ్మలు పెరిగిపోతున్న ఈ మేడలే దేశం అనుకుంటారు!

ఇంతకీ ఎవరోయ్ నువ్వు? తెగవాడిస్తూ వినిపిస్తావేకాని కనిపించవేం?

చూడు సుబ్రాష్ వినిపిస్తున్నా కదా .. చాలు నామీద పరిశోధన మాని నీ
పక్కన ఎవరో నిల్చున్నారు చూడు.

ఎవరది? .. చెవిలో దూది.... ఎముకలమీద అతికించిన చర్మంలా పీక్కు
పోయిన మొహం .. ఆతుకుల కమీజు.... వయసు మళ్ళిన పంట్లం.... బిచ్చగా
డయుంటాడు.

“మూడో నెంబర్ బస్సు రాలేదా బాబా?”

“లేదు”

అబ్బో వీడికి బస్సు కావాలిట? బిచ్చగాడు కాదు .. ఆ .. ఎందుక్కాదు. అడుక్కోడంలో ఇదో ఎత్తు మూడో నెంబర్ బస్ రాలేదా బాబా.... నా బిడ్డ దవాఖానా ఉందిబాబా అర్జంటుగా పోవాలె బాబా.... బస్సుల పోదామంటే పైసల్లేవు బాబా.... ఎవరికి తెలియదీ బాబాల సంగతి.

“ఇప్పుడు టైమెంతై తాంది? ....”

“ఎంతో అవుతాందిలే....”

చెబితే ఏంటోయ్ సుబ్రావ్ ఎందుకా విసుగు. కోపం? .. ఓ ఆడపిల్లై టైం అడిగిందనుకో, ఇలాగే విసుక్కుంటావా? తడబడకు.... విసుక్కుంటావా చెప్ప”

విసుక్కోవు ...

ఈ మఱి ముసలాడు అడిగితే ఎందుకా విసుగు! ముసలాడు కనక.... ముసలిబట్టలేసుకున్నాడు కనక .. అవునా!

“అర్థగంటయింది బేటా ఒక్క బస్సు రాదు ..”

ఇందాక బాబా! ఇప్పుడు బేటా! .. ఎంత ముద్దుగా పిలుస్తున్నాడు— నీకెంత కావాలో డై రెక్ట్ గా అడగరాదా ... ఈ తేనెలెందుకు గుమ్మరిస్తావ్....

“కోఠి దాఖానకు పోవాలె బేటా ..”

అనీ కథ నేను ముందే అన్నేదు .. ఇది అకుక్కనే కేసే అని. మనిషిని చూడగానే ఇట్టే చెప్పేయగల్గు... వాడే కేటగిరో .. ఎలాంటి కేటుగాడో.... ఇప్పుడు వీడి బిడ్డ కాకపోసే కొడుకు కోఠి దవాఖానలో ఉంటారు. వీడిజేబులో డబ్బులుండవు....

“నెలరోజుల్నుంచి ..”

నాకు తెలుసులేరా ... తిండి లేదంటావు అంతేనా?

“నెలరోజుల్నుంచి ఒకటే చెవుపోటు బేటా. కూసుండనీయది.... నిలబడ నీయది....”

నాయకులు పార్టీని మార్చినట్టు వీడు అడుక్కునే పద్ధతి మార్చేశాడు. “నెలరోజుల్నుంచి తిండిలేదు...” కాదట.... చెప్పిపోటు లేస్తున్నదట. నాకెందుకు చెప్పడం!.... అడుక్కోడానికి కాకపోతే?....

“కుంకుమ.... నూనె కలిపి పోయమంటే పోసిన కాని ఏడతక్కువై తది”

ఇదో పోజు. వీడింట్లో నిన్నటిదాకా కుంకుమనూనె సమ్మిడిగా వున్నట్టు యివ్వాలే కరువైనట్టు - దవాఖానకు పోవాలె.... జేబుల డబ్బుల్లేవు - అనడానికి నాంది.

“ఏదో పనిచేసుకుంటే ఎల్లాది... నొప్పి తోటి ఇంట్ల పంత్లై ఎవ్వలు పెద్దారు బేటా! ... కొడుకులన్నారు చేసి పెద్దరు అన్నట్టు లేదు నలుగురూ బిడ్డలే....

“అట్లానా....”

చూశావోయ్ సుబ్రావ్ - కొడుకులుంటే తనను కూచోబెట్టి సాదేవాండ్లు అనుకుంటున్నాడు అమాయకుడు. ఉదాహరణకు నువ్వున్నావ్. కోప్పడకు మీ నాన్నను కూర్చోబెట్టి సాదుతున్నావా? నువ్వు తింగురంగా అంటూ పట్నంలో ... ఏ కొడుకు వచ్చి చూస్తాడో నని ఆశతో మీ వాన్న పల్లెలో....

నెంట్లోయ్ నీ దూకుడు? నేనే ఎందుకు మాడాలి మా నాన్నను. నాకంటే పెద్దాడు మా అన్నయ్య లేడూ. అవి వాడి డ్యూటీ కాకపోతే, ఎంత ఖర్చు పెడుతున్నారో లెక్క చెప్పమను, ప్రతినెలా నా వాటా ఎంతో యిచ్చేస్తా - డబ్బుంటే చాలటోయ్ బ్రతుక్కి....?

నలుగురూ బిడ్డలే .. పెద్దది మొన్ననే పదోటి కామ్యూప్ అయింది. దాని కేదన్న గింత పని దొరుకుతె.... దాని చెల్లెండ్లను అదే చూసుకుంటది. బేటా.... గదే నా ఆశ....”

వీడి మొహానికో పదో తరగతి పాసైన కూతురా! ఆయితే అయిండొచ్చు నఖల్ కొట్టి పాసైందేమో.... ఇంతకి ఎందుకి సోదంతా? వెధవ మొహము వీడూ

బోర్ లాగన్నాడు. కూతురున్నది-చదువుకున్నది-అని మాయమాటలు చెప్పి....
 మా ఇల్లు యిక్కడికి దగ్గరే .. అని తీసుకుపోయి .. ఓ ఆడదాన్ని చూపించి....
 6 రూపాయలు అడిగింది... అమ్మా, నా దగ్గరా యీ నాటకం!... ఆ పప్పులేం
 వుడకవు...

ఏ పోవా?... ఉపయోగం... పిల్ల బాగుంది కావచ్చు, ఊ... బాగుందేమో...
 నిజంగా... చాలా చీప్... ఆఫ్టర్ అయిదు రూపాయలు...

అసలు వీడు బ్రోకరేనా?

కాకపోతేపోనీ... వీడికో కూతురు. పది పాపైంది వుండటకదా-నీ కూతురు
 పది పాపైంది.. టైపు నేర్పించరాదా... ఫరవాలేదు. నేను సహాయం చేస్తా..
 ఇంకా చదివిస్తా... ఉద్యోగం యిప్పిస్తా.. ఏదీ మీ అమ్మాయిని చూపించు-
 అమ్మాయి బాగానే వుంది- అందంగా వుంది... అప్పుడప్పుడు మీ ఇంటికి వచ్చి
 పోతుంటాలేకూర్మా. ఒకరోజు.. ఈ చీరకట్టుకో ..ఈ పూలు పెట్టుకో... స్టాప్...
 స్టాప్... సుబ్రావ్ స్టాప్ . నీ బుద్ధిని పురుగుతింట్లోంది. నీకు భార్య వుండన్న
 విషయం మరచిపోతున్నావ్! ..

ఉంది. ఉండేనేం? ఇంకెవర్నీ ప్రేమించకూడదా? దేశమును ప్రేమించు
 మన్నారు తెలుసా?

ప్రేమించు ఎవరొద్దన్నారు. దేశాన్నే కాదు ప్రపంచాన్నే ప్రేమించు. కాని
 కామించకు

నేనేం కామించలేదు. ఈ ముసలాడికో కూతురుంటే ప్రేమిస్తాను అంటు
 న్నాను.

ఎందుకు సుబ్రావ్ ఈ దొంగ మాటలు ...

ఏ ప్రతిఫలాపేక్ష లేకుండా ఈ ముసలాడి కూతురు టైప్ నేర్చుకోడానికి,
 ఉద్యోగం సంపాదించడానికి నీకు చేతనైన సహాయం చేస్తావా?

అప్పుడే నీవు ప్రేమించినట్టు !

అంటే ఏమిటి నీ ఉద్దేశం? నాకు సెక్స్ వాంఛ వుండకూడదా? నేను ఒట్టి
 రాయిని పోనా?

రాయికి మాత్రం పెక్కువాంఛ ఉండకూడదని నీకెందుకు నాయనా పట్టు
దల? ఉండనీ- నీకూడా ఉండనీ కాని... మున్నిపాలిటి డ్రెస్సిని నీళ్ళలా
రోడ్లమీద విచ్చల విడిగా దొర్లించమారి!... వివాహం, భార్య అనే పదాలకు అర్థం
నీ భార్య ఒక్కర్ని తెలుసుకుంటే చాలు అనుకోకు.....

నువ్వు చేయాల్సిన పనులు చాలా ఉన్నాయి- వాటికోసం నీ సమయాన్ని
కత్తిని వినియోగించు.

ఇందాక అందమైన రోడ్లు అన్నావే...

నీతోటి పౌరులు భిచ్చమెత్తుకుంటున్న రోడ్లు నీకు అందంగా ఉనబడు
తున్నాయా?

పనికోసం కూర్చునేవాళ్ళ కళ్ళలోని భయం చూశావా?

నీ ఇంటిమందు పెంటపప్పు పేరుకుపోతున్నది నీ ఇంటినిండా దోమలు
వీరవిహారం చేస్తున్నాయి... నీ కొడుకు వాల్పోస్టర్ల ముందు విగాలుపడి కూర్చుం
టున్నాడు నీ జీతం నీ కుటుంబాన్ని ఈడవడానికి సరిపోదు, ధరలు మండిపో
తున్నాయి... బతుకులు ఎండిపోతున్నాయి! ఆహారంలో కత్తి... పొలలో కత్తి...
నీళ్ళలో కత్తి (నీళ్ళలో డ్రెస్సిని నీళ్ళు కలుస్తున్నాయి...)

లేవు నీ కొడుకు ఉద్యోగాన్నిచ్చి, మంచి బ్రతుకునిచ్చే సమాజాన్ని
సృష్టించి కన్ను మూయి...

నువ్వు నోర్మాయి.

వసవిట్టలా ఒకటే వాగుడు...

“ఎంతమంది పిల్లలా బేటా?...”

ఎంతమందైతే వీడికెందుకు.

దాడుమంది. చాలా? ఒక్కకొడుకు... ఒక్క కూతురు... అసలు లేరు-
వా ఇష్టం. చెప్పను చెప్పనా-

డై రెట్టుగా ఓ పదిపైసలు ఇవ్వమని అడక్క... ఈ కుశలప్రశ్నలు...
కూపీలు... నక్కవినయం...

నువ్వెప్పుడన్నా అడుగు-

జవాబు సిద్ధంగా ఉంచాను.

“చిల్లర పైనల్లేవు... పోపో ఈ అడుక్కునే వెధవల్ని ఊదచేసి పారేస్తే
గాని ఈ దేశం బాగుపడదు.

“కొలువుకా బేటా...”

లే, వల్లకాటికి-వస్తావా?

“ఇల్లు ఇక్కడేనా?”

ఏం ఇక్కడ అడుక్కునేది చాలక ఇంటిక్కూడా వస్తావా? ఏదాని
మొహము వీడూ. రాస్కెల్...

చెప్పను

ఎప్పుడయినా వెంటబడి ఇల్లు చూస్తాడేమో- శనిలా ఇంటిచుట్టు తిరగడు
కదా... రేడియో... కొత్తది... మొన్ననే అత్తగారు పెట్టింది... ఫ్యాను... కొత్తది...
అత్తగారు పెట్టింది... భార్య... కొత్తది... అత్తగారు పెట్టిందే... ఏవీలేవిలేటి భార్య!
కాదుకాదు బాసన్లు... వెండివి... స్టీల్ వి... అత్తగారు పెట్టినవి... బొడ్డుగిన్నె బంగా
రుది... అత్తగారు పెట్టింది... కొత్తచెప్పులు... డిటో... డిటో... ఇంకొకటి వెధవని
తన్ని తరిమేయనూ.

నేను లేనప్పుడొస్తాడేమో... “అయ్యగారు పంపించారండి” అని డబ్బులు
అడుక్కుపోడు కదా... సామానులు ఎత్తుకుపోడు కదా...

ఎందుకైనా మంచిది-వినయంతో చెప్పాలి నేను లేనప్పుడు ఎవరైనా వస్తే
తలుపు తెరవకు- దొంగవెధవలు మూర్ఖమందులు చల్లి ఇల్లు దోచుకపోతారు
మాయమందులు ప్రయోగిస్తారు.

వీడు దొంగకాదు అడుక్కునేవాడేమో-! ఇదేదో సూటిగా అడుక్కోక
యిన్ని మాటలెందుకు? తీపి తీపి మాటలు మాట్లాడి పడ్చు లాగాలనా... ఒక్కవైసే
యివ్వను.

అదిగో జేబులోంచి ఏదో తీస్తున్నాడు... తెల్లగా వుంది... కాగితం!...
దాని కే మందో మాకో పూసి... అవన్నీ నా దగ్గర పాగవు. అసలు నేను ముట్టు
కోనే ముట్టుకోను.

“కోతీల సర్కార్ దవాఖాన వుంది సూడు బేటా... పోయిన వారంల
పరీచ్ఛ చేసి ఇంట్ల రాసిండ్లు-మల్ల రమ్మన్నరు ఇయ్యాల

“ఉండనీ, జేబులో పెట్టుకో... ఎక్కడన్నా పోతది-”

“నీకు చూపిస్తనని తీసిన బేటా...”

నాకు చూపించడమెందుకు? ఏడు దవాఖానకు పోతున్నానని నాకు ఋజు
వులు చూపించడమెందుకు?

ఆ మాట చూడు... మాతి అమగునుంచి వచ్చినట్టు... నాకు తిండిలేదో
అని నటన... దొంగరాస్కెల్..

అప్పట్నుంచి చూస్తున్నాను నా వుంగరంమీదే వీడి కన్నంతా - కొత్తది
మొన్ననే పండక్కి అత్తగారి పెట్టింది.

పెట్టిందా, వసూలు చేసిందా?... నిన్ను నోరుమూసుకోమన్నానా?

“ఎం కాలమైపాయె బేటా... ధరలు మండిపోతానయి...”

“ఊఁ...”

“నా చిన్నతనంల రూపాయి పెడితె రెండు కుంచాల బియ్యం- మా
అయ్యకు నాలుగు రూపాయల జీతం...”

“ఊఁ .”

జీతాలు పెంచమని కొట్లాడుతరు గాని . పాయిదేమున్నది?... ధరలు
తక్కువజేయిండ్లని కొట్లాడాలెగాని”

“ఊఁ...”

మాట్లాడు... నువ్వెందుకు మాట్లాడుతున్నావో... నాకు తెలుసు... మాట్లాడు-

“అరేయ్ ముసలోడా గంటి కొద్దాంబె ఇనపడ్డల్లేదురా... జరుగు” రిషాలో
కూర్చున్నవాడి కసురు.

“ఇనబడై పక్కకు జరగవా బేటా .. జెర గంత కోపమెందుకు? .
ఎందుకా...నువ్వేంటో ఆ రిషాలో కూర్చున్న వాడికి బాగా తెలుసు. రోజూ
చుస్తున్నట్టున్నాడు.

“ఆ వచ్చే బప్పు మూడో నెంబరేనా బేటా?”

ఆ... ఆ...జరగండి...జరగండి... హటో హటో...హమ్మయ్య...ఎక్కే
ళాను-బట్టలు నలిగిపోవద్దు అనుకుంటే... ఫరవాలేదులే సీటు దొంకింది. సీటు...
అరె వీడు నా పక్కనే ఉన్నాడేం... దరిద్రపు వెధవ-ఇక్కడా దాపురించాడు-
వీణ్ణి చుస్తేనే డోకు-అసహ్యం.

ఇంతసేపు నాతో మాట్లాడింది...ఇప్పుడు నా పక్కన చేరింది... టికెట్
నాచేత తీయడామనే కదా...

నేనా నీకి తీసేది!

డబ్బుల్లేకపోతే నడిచిపోవా...

బస్సెక్కుతాడా!

పైగా నా పక్కన కూర్చుంటాడా!

చూడు సు బ్రావ్... అతడు నీకోసం సీటు ఆపాడన్న కృతజ్ఞతైనా లేదే
మోయ్ నీకు?

అదే...నాకు సీటెందుకు ఆపాడంటావ్? వాడి టికెట్ నేను తీసుకోవాలనే
కదా...కాకపోతే వాడి టికెట్ కు తక్కువపడిన డబ్బులు ఇవ్వాలనే కదా...

“మంచిగ కూసో బేటా...”

కిటికి పక్కకు జరిగి కూర్చుంటాడు.

నీ బేటా... నీ నక్క వినయం...నువ్వు పక్కకు జరిగి కూర్చోడం....
అన్నీ నాకు తెలుసు ...

ఒక్క పైసా ఇవ్వను

ఇవ్వొద్దు.

ఘట్ చేసి పారేయాలి ఇలాంటి వెధవల్ని.

వెధవ న్యూసెన్స్....

టికెట్ ....

టికెట్ ....

“ఏయ్ తాతా ఏటు?”

జేబులు చూడు ఎలా తడుముకుంటున్నాడో ....

పైసలున్నట్టే!....

ఓ గుడ్ల తీశాడు—

అందులో పైసలుండవు.

ఇంతసేపు వీడి మాటలు విన్న ఖర్మానికి, వీణ్ణి భరించిన ఖర్మానికి ....

“ఒక్క చారానా ఉన్నదాబ్బేటా ” అని అడుగుతాడు

కోట్లు దాచుకున్నట్టే!....

ఆ గుడ్లకు ... ముడిమీద ముడి....

వాడివైపు చూడొద్దు—

చూస్తే డబ్బులడుగుతాడు—

....

ఒక సెకండ్

రెండు సెకండ్లు....

ఇంకా అడగడేం!....

డబ్బులు తీసి కండక్టర్ చేతిలో పెట్టాడు.

అవి తక్కువుంటాయి

నావైపు “బేటా....” అని నవ్వుతూ చూస్తాడు .... వాడి నవ్వు

చూస్తేనే రోత.

కందక్టర్ చూసుకొని ...బ్యాగ్ లో వేసుకున్నాడు!

టికెట్ ... కూడా ఇచ్చేశాడే!

.....

మొహం అలా పాలిపోయిందేం సుబ్రామ్!

“ఎక్కడికి పోవాలి సార్?”

“ఊ... ..”

టికెట్ ...

“కోర్టీ... ..”

ఇసిగో

“పది... ఇరవై.. నలభై అయిదు... ఇంకో పదిపైసలు సార్ .”

“ఇంకో పది పైసలా!”

పై జేబు .. పక్కజేబులు .. పైజేబు — పక్కజేబులు .

ఉపలం .

ఇంకో రౌండ్ —

పై జేబు... పక్కజేబులు..

“ఇంకో పది పైసలా! .. ఛార్జీలు పెరిగినయా?”

“జల్దిన తీయండి సార్... పెరిగినయని పేపర్ల పడింది గదా...”

పై జేబు .

పక్కజేబులు లెండు కులే—

“చిల్లర లేదు—”

“ఎంతుంది సార్?”

విప్లీ రూపీస్...

“అంత చిల్లరా!... ఇదే ఫస్టుట్రైవ్ వస్తే ఇస్తా ఇవ్వండి...”

“రాకపోతే?... ”

“టికెట్ మీద రాసిస్తగదా డిపోకొచ్చి తీసుకోండి...”

మా ఇంటినుండి డిపోకు... నానుగు రూపాయలు ఖర్చుపెట్టుకొని రానా!
ఇంత ఖచ్చితమైతే ఎలాగోయ్? పదిపైసలే కదా తక్కువైంది. మరోసారి కలిసి
నప్పడిస్తాలే...—”

“అదేం కుదరదు చిల్లరివ్వండి. లేకపోతే దిగిపోండి. మీ ఒక్కరి దగ్గర్నే
ఇంత సేపు నిలబడే ఎట్లా?”

టంగ్...

రోలో భాయ్—

అది పోనీయవయ్యా కండక్టర్ ఇప్పటికే ఆలస్యమైంది... “అరుపులు...
కేకలు—”

“దిగండి సార్...”

ప్రమోత? అమ్మో పదా! ఇంకో బస్ దొరకదు ఆటోలో పోతే? ఆరూ
పాయలు! పదిపైసలకోసం ఆరూపాయలు వేస్తా!

ముసలాడు జేబులోంచి గడ్డతీసి.... “నాకు అటెండర్ ఇద్దువులే బేటా... ఈ
పది పైసలు కలిపి ఇయ్యి...”

ఊ!... కండక్టర్ తీసుకొని... టికెట్ చచ్చి...రైల్...రైల్...రైల్ బాయ్!
...చలో-

ఏం, అలా తలవాల్యే శావ్...ముసలాడి మొహం చూడాలంటే సిగ్గుగా
ఉందా సుబ్రావ్!